

DUOPLAATSINGSBELEID

Het is niet in het belang van een jong katje om het zonder soortgenootjes te laten opgroeien. Kittens komen bij ons aan, vaak veel te vroeg zonder moeder. In de natuur blijven ze normaal erg lang bij hun moeder. Zij leert haar kittens **omgaan met situaties en frustraties die hen tot mentaal gezonde katten vormt.**

Dat moeten onze opvangertjes al missen. Gelukkig groeien ze nooit echt volledig alleen op. Ze hebben hun nestgenootjes of hebben contact met andere katjes of de huiskatten van het pleeggezin.

Ze leren met vallen en opstaan tijdens spel wanneer ze hun nageltjes moeten intrekken, wanneer niet te bijten. Ze **leren hun grenzen kennen**. Terechtgewezen worden door een soortgenootje is niet fijn, meestal betekent dat moment ook het einde van een leuk spelletje en dat is balen.

Kittens moeten leren omgaan met frustraties. Dit vormt hun karakter en weerbaarheid en leert hen **op een normale manier functioneren als kat**. En daarom is het voor hen zo ontzettend belangrijk dat ze tijdens die 2de socialisatieperiode die tot circa 16 weken loopt zeker niet zomaar alleen opgroeien. Ook later heeft het gezelschap van een bekend vriendje ontzettend positieve invloed op hun mentale welzijn!

Toch wordt vaak gedacht dat wij mensen of een hond het katje wel gezelschap zullen geven en dat dat voldoende is. Kunnen wij al hun berichten 'lezen' en begrijpen? Spreken we hun taal? Liggen wij ook soms uren muistil op de loer voor het vangen van onze prooi? Wij zijn geen katten, wij kunnen een jong kitten dan ook niet de opvoeding geven die het nodig heeft om als normale kat door het leven te kunnen gaan.

EEN DUO DUURDER?

Ja dat klopt, je adopteert er twee. Deze moeten jaarlijks hun vaccinatie hebben, eten samen ook meer en zullen ook meer kattenbakvulling verbruiken. Maar wat denk je dat het kost als dat katje rond de volwassen leeftijd plots 'ongewenst' gedrag gaat vertonen (onzindelijk, zich overmatig wassen, agressie,..) Materialen worden beschadigd, de kat haar gezondheid lijdt eronder dus dierenartsbezoekjes zijn vaker nodig en als je het echt allemaal niet meer ziet zitten heb je een kattengedrags-therapeut erbij gehaald of in het ergste geval, wil je de kat herplaatsen want je kan die problemen niet meer hebben. Het kan voor de kat en het baasje dus allemaal veel aangenamer zijn als rekening wordt gehouden met het natuurlijke gedrag van de kat...

BINNENKATTEN

Dit advies is eens zo belangrijk voor katjes die volledig binnenshuis leven.

Zij missen al een heleboel prikkels die een kat buiten wel heeft.
Zij zal zich sowieso al moeten aanpassen naar een leefomgeving die danig verschilt van een natuurlijke buitenomgeving.

Indien men rekening houden met **omgevingsverrijking** kunnen katten het binnenshuis beslist redden, maar een jonge sociale kat volledig binnenshuis alleen laten opgroeien, staat in te groot contrast met haar natuurlijke behoeften. Vaak zijn mensen zich hier niet van bewust met gedragsproblemen als gevolg.

En ja het kan zeker tussen twee katten ooit fout lopen, maar dan zijn daar meestal oorzaken voor. Zijn er voor elke kat voldoende eigen spulletjes (kattenbak, eten, drinken, speeltjes, krabplek, slaapplek,..)? Zijn ze tijdig gesteriliseerd/gecastreerd zodat de verstandhouding onderling goed kan blijven? Nestgenootjes die samen opgroeien zijn doorgaans vrienden voor het leven.